

prima instanță – O. Sternioală
instanța de apel – M. Ciugureanu, B. Bîrca, S. Arnaut

dosarul nr. 2ra-2521/14

ÎNCHEIERE

17 septembrie 2014

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președinte, judecătorul
Judecătorii

Galina Stratulat
Iurie Bejenaru
Dumitru Mardari

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către Tatarin Alexandru, în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a ÎMGFL 15 împotriva lui Tatarin Alexandru cu privire la încasarea datoriei, împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 09 aprilie 2014, prin care a fost respins apelul declarat de către reprezentantul lui Tatarin Alexandru, Petuhov Andrei, și menținută hotărârea Judecătoriei Buiucani mun. Chișinău din 20 noiembrie 2013

c o n s t a t ă

La 24 septembrie 2013 ÎMGFL 15 a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Tatarin Alexandru, intervenient SA „Termocom” în procedura planului cu privire la încasarea datoriei.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că, în baza contului personal deschis la ÎMGFL 15 pe numele pîrîtului, SA „Termocom” în procedura planului a livrat energie termică.

Odată cu deschiderea contului personal, pîrîtul a acceptat prestarea serviciilor de către întreprindere, fapt ce se confirmă prin achitarea bonurilor de plată. Ba mai mult, pîrîtul nu a contestat aceste bonuri de plată, din care cauză rezultă acceptarea tacită la calitatea serviciilor prestate.

Susține că Tatarin Alexandru nu-și onorează obligațiile de plată a serviciilor pentru energia termică livrată, formîndu-se astfel la situația din 01 iulie 2013 o datorie de 26532,32 lei.

Conform art. 10,17,18 al Hotărîrii Guvernului nr. 191 din 19 februarie 2002, proprietarii, chiriașii locuințelor sunt obligați să achite la timp serviciile locativ-comunale, inclusiv consumul de energie termică.

Și art. 530, 533 Cod civil prevede că creditorul poate pretinde la executarea obligației la latitudinea sa de la oricare din debitori, în parte sau în întregime.

Cere reclamantul încasarea de la pîrît a datoriei de 26532,32 lei și a cheltuielilor de judecată.

Prin hotărîrea Judecătoriei Buiucani mun. Chișinău din 20 noiembrie 2013, a fost admisă acțiunea în parte și a fost dispusă încasarea de la Tatarin Alexandru în

beneficiul ÎMGFL 15 a datoriei de 26436,78 lei și cheltuielile de judecată în mărime de 793,10 lei.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 09 aprilie 2014, a fost respins apelul declarat de către reprezentantul lui Tatarin Alexandru, Petuhov Andrei, și menținută hotărârea Judecătoriei Buiucani mun. Chișinău din 20 noiembrie 2013.

La 20 iunie 2014 Tatarin Alexandru a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel și restituirea pricinii spre rejudecare în aceeași instanță.

În motivarea recursului a invocat că, intimatul în acțiunea sa a solicitat încasarea datoriei formate pe o perioadă de 13 ani (anii 2001-2013), or cererea de chemare în judecată în cazul dat a fost depusă cu omiterea termenului de prescripție extinctivă. Instanța nu a dat apreciere faptului că graficul de achitare a datoriilor a fost semnat de fratele recurentului și nu de către Tatarin Alexandru nemijlocit. La fel, instanța a respins fără vreun temei demersul privind audierea fratelui în ședința de judecată.

Nu a luat în considerație nici faptul că suma datoriei urma a fi recalculată cu 2206,5 lei, din cauza calculării eronate a consumului pentru apa caldă pentru 2 persoane și nu pentru una. La fel, au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului, prin neasigurarea avocatului la proces cu participarea unui interpret.

Achitarea sumei de 126,44 lei în luna ianuarie 2012, nu poate fi apreciat ca recunoașterea datoriei de către debitor și nu constituie un temei de întrerupere a cursului prescripției extinctive, or suma dată a constituit recalcularea datoriei pentru energia termică (apă caldă) consumată pentru o singură persoană și nu achitarea nemijlocită a datoriei.

Examinând temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Tatarin Alexandru nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432, alin. (2), (3) și (4) CPC.

Prin urmare, argumentele recursului nu indică la încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. art. 432, alin. (2), (3) și (4) CPC.

Aici, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ține să menționeze că conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcell contra Irlandei, 16 aprilie 1991), pe când în recursul declarat de Tatarin Alexandru asemenea aspecte nu se regăsesc.

Argumentele recurentului vis-a-vis de încălcarea regulilor privind limba de desfășurare a procesului, nu pot fi reținute, în cazul în care Tatarin Alexandru și reprezentantul lui la examinarea pricinii în prima instanță nu au cerut asigurarea participării interpretului în ședința de judecată.

Distinct de cele relatate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Tatarin Alexandru ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 270, art. 433 lit. a), art. 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e

Recursul lui Tatarin Alexandru se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președinte, judecătorul

Galina Stratulat

Judecătorii

Iurie Bejenaru

Dumitru Mardari